

తీర్చిదిద్దుకొన్న తీరును బట్టి ఈ ఇలుతెలుగు కాడివని చెప్పే రోజులు వోయాయి. మారుతున్న కా లా న్న ను వ రిం చి మార బో కు న్న అభి చులు మనసులను మరింత యాంత్రికత వైపుకే మరల్చుతున్నట్లున్నాయి. సంప్రదాయ నిరసనము ఆచారాల తిరస్కరణము వర్తమానానికి అలవాటు గా నో, అవసరంగానో అయిపోతున్నాయి. ఎంతయినా, ఏమయినా కనీసం పండుగల పేరు చెప్పేయినా అమాదావంగా వస్తున్న మన అభి చులను తీరుతెమ్మలను స్వృతికి తెచ్చుకొని కనీసం పండుగవడయినా నిండుగా మెండుగా మన తెలుగు తనాన్ని తీర్చిదిద్దుకుంటే ఎంత బాగుంటుంది.

సంక్రాంతి అంటే తెలుగువారి పెద్ద పండుగ సంక్రాంతి కోడ అంటూ వస్తూవడకోడ, అది ఊరికొకటే నవోడయం, ఏరువాకల గానాలు ఎడ ఎడలో మదురంగా ధ్వనించే ఊరేడయం, ఊో వంక్రాంతి, కనుమ మూడురోజులూ వరుసగా పండుగే, గొప్పిళ్ళు, రేగువళ్ళు, ముద్దబంతిపాలు

కోళ్ళవండేలూ, గంగిరెద్దులూ, జంగమదేవరలు, హరిదాసులు, గాలిపటాలు నిండివంటలూ. కొత్త బట్టలూ అట్టో ఏన్నెన్ని.

సంక్రాంతి అనగానే ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్కటి గుర్తుకొస్తాయి. పనివాళ్ళకు బోగివళ్ళు, పెద్దనల్లలకు గాలిపటాలూ, పెద్దలకు పుణ్యకథలూ వంట బోలాలూ. బహుశా రాజకీయ నాయకులకూ కోళ్ళ పండేలూ లాంటివి. అమ్మాయిలకూ, తెలుగు ఇల్లాళ్ళకూ అయితే ముగ్గులూ, గొప్పిళ్ళూ లక్ష్మీ పూజలూ గుర్తుకొస్తాయి.

నిజానికి సంక్రాంతి కోడ అంటూ ముగ్గులలోనే వుంటుండేమో! అందుకే దీన్ని ముగ్గుల పండుగ అనడంకూడా కద్దు. ముంగిళ్ళన్నీ ఈ సంక్రాంతి రోజుల్లో రంగవల్లికలతో హం గు లీ ను తూ వుంటాయి. అసలు ఈ ముగ్గులు వేయడం ఎందుకు, గడవలకు వస్తువులురాని కుండుము బొర్రెట్టలుంటు ఎందుకు, అని అధునిక యువతి ఇవాళ ప్రశ్నించినా నేను ఆశ్చర్యపోను. ఆరో

దించాలే గానీ ఆచారాల వెనుక ఏదో ఒక లక్ష్యం ఉద్దేశ్యం వుండినే వుంటాయి.

పూర్వం రాజుల కాలంలో సౌభాగ్యం వుంటేనే, ప్రాంగణం లన్నింటినీ కస్తూరితో అలికేవారు. అప్పుడే వేసిన గోమయం కస్తూరితో సమానం అని అయిదేదాకా ప్రయోగం చెబుతారు. అందుకనే ముందుగా ఇంటిముంగిట జల్లే కళ్యాణి నీళ్ళతో వేడకలుపుతూ వుండేది. వేడకలుపు జరిగిన ముంగిటి వచ్చవచ్చని రాంతిలో వింత కోడతో వుంటుంది. ఈ వేడకలుపు జలదం వలన కోడలకు లోడుగా మరొక ప్రయోగం జనం వుంది - ఆ చెంతకు విషరోగ క్రిములు, నూళ్ళు వుంటాయి. అప్పుడే ఆ వాచావలనం బొగ్గుపులుసు వాయువును ప్రాణవాయువుగా మార్చు తుంటుంది. ఆ ముంగిటి మీదుగా నీచే గాలివెళం వరి కుళ్ళ మోతుండన్న మాట. వచ్చవచ్చని అమ్మంగిట్లో తెల్లని ముగ్గు వేయడం వలన ఆనందమే కాక ముగ్గు కూడా నూళ్ళు వుంటాయి దరిజేరనీయదు. నీలం ఆచారంలో కాంతులను నక్షత్రాలను వక మాత్రం వ్యత్యాసంగా భావించి దానిని యింటి ముందు ప్రతిష్ఠించడం ముగ్గు అనవచ్చు. ప్రకృతి సిద్ధమయిన ప్రకృతి క అలంకరణ అనిపించేది ముగ్గు. ముగ్గుల వున్న ప్రాముఖ్యం అలాంటిది. ఈ ప్రాముఖ్యం వున్న తెలియనేప్పే జానపద గీతం కూడా కనిపిస్తోంది.

- ఇల్లు చూడు
- ఇల్లం దము చూడు
- ఇంటిలోని ఇల్లాలిని చూడు
- ముగ్గుచూడు
- ముగ్గులం దము చూడు
- ముగ్గులో ఉన్న మురిసెము చూడు
- ఇంతేకాదు, రామాయణ కాలంలో జనకుడు కూడా నీలాదేవితేత ముగ్గు వేయించినట్లు దాఖలా గీతి కనబడుతోంది. రాజకుమారి అనయినా కలచక నీత చేత రంగవల్లిక వేయించాడు.

సంతానవరుడమ్మో జనకమహామని.. కా ముద్ది కూతురుని తాజేరనిలిపి - ఆవువేడదెప్పి అయిదేళ్ళు అలికి - గోవువేడదెప్పి గోవులూ అలికి - ముక్కాణుల చెడగొట్టి ముగ్గులేయించి - వగదాలు చెడగొట్టి వట్టిలేయించి... అలాంటి ప్రాముఖ్యం అనాదిగా వుండనే సంక్రాంతి అర్థమవుతుంది.

ఇప్పుడిప్పుడయితే గడవలకు వార్చిపులు పూస్తు న్నారు మనవాళ్ళు. కానయితే పసుపు రాని కుండుము పెట్టడంలోని ఉద్దేశం. భావం వార్చి పులు పూయడం వలన నెలవేరుతాయో, - పసుపు కూడా నూళ్ళు వుంటాయి నాశనం చేస్తుంది. వంటికి రాసుకోవడం వలన శరీరానికి వర్షున్ను నిస్తుంది. గడవలకు రాయడంలో గల ఉద్దేశ్యం పసుపు లక్ష్యం సంకేతం, కుండుము గొంకి సంకేతం. లక్ష్యం, గొరి ఇద్దరుకూడా నిరసనం దూ దేవతలు. పసుపు కుండుము ద్వారా వారిని అహ్వనించడం వలన నిరసనవదులకలిగిపోతామో

అభిప్రాయని పనువు, కుంకుమలు చిర కాలం నిలుస్తాయని భావన, పనువు కొమ్ము మంచి ఓషధికూడాను. దీని మీదనుండి ప్రసరించే గాలి కూడా కుశ్ర వదుతుంది. అయ్యేద రీత్యా అందు బ్యాదులు దరిజేరనేరవు. గడనలకు పనువు రాసి, కుంకుమ బొట్ట పెట్టి ద్వారానికి మామిడి తోరణంకడితే ఎంత కోవాయమానంగా వుంటుంది? మామిడాకుల అందం మరి దెవకీ రాదు.

ముగ్గులో కూడా ఎన్నోరకాలు వున్నాయి. శివుడు కళ్ళు, పద్మం, గుండలంకోసేరు. పాముల బుట్ట, జోకర్ల ముగ్గు, ఏనుగుల ముగ్గు, పన్నీరు బుట్టి, గండపుగిన్నె, మరిపందిరి కాజేలు. కొబ్బరి బొండాలు, మారేడు దళము నజ్జ, అడదాన, నిమ్మ గుత్తివంటివి పుష్పమానంలో తేలు గు ఇంటి ముంగిళ్ళ కనబడే, ముగ్గులో కొన్నింటి పేర్లు. ఇంకా సంక్రాంతి రోజులో పిస్తూలు. బాణము, గుమ్మడికాయ, సంక్రాంతి ముగ్గు, వైకుంఠ ద్వారాలు, పాము, రథం అనేవి ముఖ్యంగా ఎన్నో కవిస్తాయి. వండుగ చివరి రోజుల్లోరథం కాదు పొడుగ్గా వేస్తారు. (ఈ రథంముగ్గుగురించే కాట్టానిస్తులు ఎగతాళివేటిస్తుంటారు. ఒకావిడరథం కాదును మరొక రింటి రథం కాదు దాకా పొడుగ్గా వేసుకుంటూ వెళ్ళి ఇల్లు తప్పి

పోయింది.) (ఈ ముగ్గులన్నీ ఏలా వుంటాయో చూపించాలంటే ఆ బొమ్మలు చాలావేరీలను మింగే స్తాయి కాబట్టి కొన్నిటిని మాత్రం చూపాను).

ఈ ముగ్గుల పండుగ మనకేకాదు. ఒరిస్సా ప్రాంతంలో వీని ప్రాముఖ్యత దాగా కనిపిస్తుంది. పుష్ప మానంలో ఆంధ్రలో అయితే, మార్గశిర మాసంలో ఒరిస్సాలో ముగ్గుడు ప్రాధాన్యం, ముగ్గుం చిత్రాన్ని ఒరిస్సాలో "బుటి" అంటారు. ఒరిస్సావారి ముగ్గులో అప్పడక పద్మానికి ప్రాముఖ్యం ఎక్కువ. పద్మాన్నే వాడు పలురీతుల వేస్తూంటారు. ముగ్గు వేసేముందు వేయదలచిన ప్రాంతాన్నంతా వారు గోమయంతో అలికి నియమిత ప్రదేశాల్లోనే ముగ్గులుంచుతారు. మరి ముఖ్యంగా వారు ముగ్గు నుండు ప్రదేశంలో ప్రత్యేకించి వృక్షాకారముగా జేగురు పూతపూసి అది అలిన తరువాత దానిపై ముగ్గు అలంకరిస్తారు.

మెటమీద కూడా వారు ముగ్గువేస్తారు. కాన యితే మెట్టమీదంతా ముగ్గుఉంకక మెట్టకు ఒక కొననుగాని, రెండు కొనలగాని మర్యగాని జేగురు దాలో గుండంగా అలికి అందులో చిన్న చిన్న చిత్రాలలంకరిస్తారు. అఖరి మెట్టపై పూర్తిగా అలంకరిస్తారు.

అయితే వీరు ముగ్గుకు సాధారణంగా వరిపిండి

గుల ముగ్గు వాడక వియ్యం నానబెట్టి, బాగా దుబ్బి అందులో చిన్న దూదిపింజెను ముంచి వేళ్ళతో నొక్కుతూ ఉంగరపు వేలితో ముగ్గును రూపొందిస్తారు. మార్గశిర మాసంలో ప్రతి గురువారం లక్ష్మీపూజ చేయడం వీరి అవారం, ప్రతి గురువారం దాన్యం చిన్న చిన్న గంపల తెత్తి ఆ గంపలను పూజిస్తారు. వాటిని పెతే స్థలాల్లోనూ, వాటి వెనుక గోడలపైనే చతురస్రంగా గని, దీర్ఘచతురస్రంగా గని జేగురు నిలుదుతారు. రేపు పూజ అనగా బుధవారంనాడు ఈ ముగ్గుల అలంకరణ నిర్వహిస్తారు. ఉదయం గోమయంతో అలంకరిం మొదలు పెడితే సాయం కాలానికి ముగ్గుల అలంకరణ పూర్తవుతుంది.

వీరి ముగ్గుల్లో ఏదానికే ప్రాముఖ్యం అయినా ఇంకా శంఖం, చక్రం, కుంభం, స్వస్తిక, పెరుగుకడవ, లక్ష్మీపాదములు, తలపికోట మొదలైన వాటిని అలంకరిస్తారు. దళలక్ష్మిని పూజిస్తారు కనుక వరిపెమ్మలు, గాదిచిత్రాలు కూడా వుంటాయి.

అన్ని కులాలవారు గురువారం పూజ చేస్తారు. పూజ అయిన ఆ మానపు తొలి గురు వారిం తరువాతనే కోతలు ప్రారంభిస్తారు. పండి కోత కొద్దినా కూడా అంతకు ముందే, పూజ అయితేగాని వారు కోతపనికి పూనుకోరు.

పూజనాటి నందడి ఒక ఎత్తుతో అంతకు ముందునాటి ముగ్గుల నందడి ఒక ఎత్తు. ఎవ యైనా ముగ్గుల అలంకరణలోని అనందం, త్రీకి అది నేర్చే నేర్పు, కూర్పు, ఓర్పుకు సాటి పండుగ రోజులో మరొకటి లేదా అనిపిస్తుంది. తెల్లవాడురూమునే లేచి కొడికూతల వేషభృం కమ్మవి పంగీతంగా, చిరువలిగాలుల వలదనంలో దూరంగా అక్కడక్కడి బోగీమంటలు వెళ్ళవనం అనుభవిస్తున్న పిల్లకాయల కేరింతలే ప్రళయం అనగా కల్లాసి జిల్ల వచ్చని ముంగిలి తెలిసి ముత్తాల్లాంటి ముగ్గుల నలంకరిస్తున్న తెలుగు పడుచు అప్పుడు స్వయానా ప్రకృతి కాంకలానే గోవరమాతుంది. ముగ్గుల నిగ్గులతో, ముగ్గుల నిగ్గులతో శేషిలుతుంది. ★

శ్రీనివాస కళ్యాణం

(7వ పేజీ తరువాయి)

మనపెళ్ళి కుతంగా ముగిసింది. "అది కాదండీ... నాకు..." ఏమోచెప్ప బోయింది అమ్మాయిగారు. "ఒక్కో కమరి... ఏదీవు కమరి... ఏమీ భయపడకు. నీకు మనసిచ్చిన దాడు నేను. నా భార్యవునీవు... పరేనా" గట్టిగా నవ్వాడు సీను. కమరికూడా నేర్పింది అతి నేర్పుగా.

5

"ఏమీ కమరి... ఇదో చూడు... నీవురాసిన జాబులు. ప్రేమలేఖలు... నీవు రాసిందేకదా. చెప్ప

కమల చూచి చదువుకొని అడిగివడింది. "ఇదేమీ చిత్రంగా వుండే. ఇలాటి ఏదీవునని వే నెప్పుడూ చేయలేదు. నా వేరు సుగ్రతి కాదు. కొంచెం అగండి... ఇవి నాన్న ప్రాసిన లేఖల్లా వుంది. ఔను... ఇవి నా కంఠిగారు ప్రాసించే... నందేహం లేదు."

శ్రీనివాసులు ఆశ్చర్యంతో అమెవై వుచూచాడు. "నీ నాన్నగారు... ప్రస్తుతం సాక్షాత్ నిల్ల నిచ్చిన మామగారు. యాభై ఏండ్లు దాటిన వృద్ధులు... ఇలాటి ప్రేమలేఖలు ప్రాసారించే ఆయనకు ఏదా?"

"ఔనుయ్యో ఔను... ఏదీవు నాకే. కమరికి ఈ లేఖల సమాచారం ఏమీ తెలియదు. అవి ప్రాసించి వేసే" వెనుక నుండి వినిపించింది రంగనాథరావు

గంభీర కంఠం.

"మీరు ప్రాసారా ఇవి: దీని అర్థమేమిటి; ఇదేమి జగన్నాథకం!"

"ఏ ముం ది. నీకు చెప్పినట్లు కట్టాలిచ్చి పెళ్ళిచేయడం నీ దవాదై న నాకు సాధ్యం కాకపోయింది. నీ మంచికనాన్ని గ్రహించి నీకెలాగైనా కమల చిచ్చి పెళ్ళి చేయాలని సంకల్పించుకోన్నాను. ఈ కాలం కులాళ్ళకు "ప్రేమలేఖలు" మరి "మనోరంజకమైన అమ్మాయిల పేర్లు" ఇలాంటి విషయాల్లో పనిచేస్తుందని ఇప్పటి వీనిమాలు చాటుతున్నాయి. ఒక "ఎక్కోపెరి మెంటు" చేసి చూద్దామని "సుగ్రతి" పేరుతో ఒక చిన్న ప్రయోగాన్ని చేసాను. పరించింది. ఇటు చూడయ్యా... నీను నేను చేసిన మోసం ఏమీలేదు... కమలని నీవు మెచ్చావు. ఒప్పు కొన్నావు. నీకు కావల్సింది అమ్మాయి అందరి... మంచితనం. ఈ రెంటికి కమల ఎంతమాత్రం తీసిపోదు. ఒకవేళ నేను చేసింది మోసమని నీవు తలి వే నాపై గాని అమ్మాయివై నగాని పగ పూసవచ్చు... నన్ను క్షమించు... కమలని కరుణించు" వణుకుతున్న దృశ్యంతో చెప్పారు రావు గారు.

"అయ్యో... అలాటి మాటలు అడకండీ. మీరు పెద్దవారు. నన్నడిగితే మీరు నడిపించిన విధం అడవిలల కన్న పేదవాండకు దారి చూపించే ఒక అత్తం. మీపై నా పగ ఏమాత్రం నాకు లేదు" పంగి నమస్కరించాడు సీను. "పుత్ర పౌత్రాభి వృద్ధిరస్తు" అశీర్వాదించారు రంగనాథరావు, "నాన్న ఎంత మోదాట" ఆశ్చర్యపోయింది "కమరి"... కాదు రావుజీ కల్పనా తోకవు సుగ్రతి. ★

దీర్ఘ రోగులకు డాక్టర్లను వైద్యము హస్త ప్రయోగం అవసరము చిన్న దగుట. అవసరకాల మందు అసంకల్ప వై కకనవము, నవంప కత్వము, ఉచ్చునము, కుష్టు, తొల్లి, ఐర్వ వ్యాధులు. కడుపుబొప్పి, చెవుడు... బొంబాయిలో చికిత్స చేయబడును. డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర. డి. డి. రోడ్ తెన్నాలి పోస్టాఫీసు. 551. ప్రాంచి: 543. కాపీ పీఠ ముద్రాము. 11.

Source: A.P. Press Academy Website, Pragathi Patrika - 1973

Disclaimer: This topic/article/write-up has been posted here to increase the availability of some rare, forgotten and precious material for appreciation by a wider audience and with no intention what so ever of copy right violation.

Request for removal of any copyrighted material, by the owner, will be promptly complied with.

Maganti Vamsi Mohan